

באר הגולה

הלכות תפלין סימן כה

י. ^(א) אם סת ^(ב) לצרף תפלין ^(ג) אינו חוזר ומברך. * אם שמע קדיש או קדשה בין תפלה של יד לתפלה של ראש ^(ד) לא יפסיק ^(ה) לענות ^(ו) עמהם, ^(ז) אלא ^(ח) שותק ושומע ומכון למה שאומרים: יא. ^(ט) אחר שקשר של יד על הזרוע יניח של ראש ^(י) קדם שיקבר ^(יא) הרצועה סביב הזרוע. ^(יב) ייש מי שאומר ^(יג) שאסור להוציא תפלה של ראש ^(יד) מהתיק עד שתהא תפלה של יד ^(טו) מונחת. הגה ואף אם שניהם לפניו חוץ לתיק, ^(טז) לא יתקן לפתח התפלה של ראש עד אחר הנחה של יד ^(טז) מהרי"א ומהרי"ב בן חב"ב יש מי שכתב להניח של יד מישב ושל ראש מעמד

שערי תשובה

ס עמ"ס. עין באר היטב. ובסנים מאירות חלק א סימן נט דעמו שמוחר לענות אמן אחר ברכות חבד על התפלין לכתחלה, אף על גב דלקדיש וקדשה לא יפסיק מפל מקום אמן הוא קבלת דברים שמאמין בה' שצונו להניח תפלין לא ה"ל הפסקה וידין שולבט הם אף לקדיש וקדשה פוסק יש לסמן עליו לענין גיטת אמן, עין שם. ומה שכתב בשם דרכי נעם לענין להפסיק בגיטת קדיש וקדשה ואמן בין תפלה של יד לשל ראש בתפלין של רבט הם, פן כתב בבכור שור בסוטה דף מ"ב ע"ב עין שם: ס הרצועה, עין בבאר היטב בשם הארי"ל, וכן כתב הרשב"א בתשובה חלק ג סימן תרכ"ג, וכתב בבכ"י יוסף שפן המנהג בכל מקום. וכתב בספר מצדני סוף, אמנם נראה שאם אחר שבדק שמע קדיש או קדשה, ואם לא יברך יתנה לו פנאי להניח של ראש ולענות, ד"ש לעשות פן וצריך טפי למעבד דכי וכן נהגתי, עד כאן לשוני: ס מהתיק. עין בבאר היטב. ועין לקמן סימן כח מה שכתבנו בשם הפוסק אברקם. וכתב בבכ"י יוסף בשם תשובות מהרי"י מולכין, מי ששכח ללבש של ראש קדם של יד אין צריך להסירה, פירן דנצא יצי מצותה, והוציח פן מבית יוסף סימן כ"ב ע"ב שם, וכן כתב בשאלת יעבץ סימן קכ"ה, וזה דלא בפעל הלבית קטנות סימן נג. ומפל מקום גם הוא כתב שאל לבש של ראש מפני שלא היה לו של יד ואחר כך נודע לו של יד אין צריך להסיר של ראש קדם ונחת של יד, עין שם. ועין בשלמי בבכור בשם מהרי"י חיים ורסאל שכתב, מורי ד"ל היה נזהר שלא להוציא תפלה של ראש מן התיק עד שיתיר וקשר תפלה של יד סביב הזרוע בקבלת במקום הקשר, ואחר כך לא היה חושש מלהוציא תפלה של ראש אף שצריך לא הקיף בזרוע עצמו. ובפי השטע שכתב יוסף אברקם אפשר דאף על יצי אחר אין להוציא של ראש עד שיתיר של יד, עין שם. ועין בתשוב"ן חלק ג סימן כ"ב שכתבתי לקמן סימן מ"ב ע"ב שם:

באור הלכה

י * אם שמע קדיש וכו'. עין במשנה ברורה בסעיף קטן לו, ואם פסק ונחה חוזר ומברך. ועין בתי"א אדם שכתב בפשיטות דלדין צריך לברך שמים על השל ראש, ולהמכר לא יברך כי אם על מצות, ובקצות החיים הכריע דבזה אפילו לדין דנהגין כרבוט הם לא יברך כי אם ברכה אחת והוא על מצות, עין שם מלחא בטעמא. כתב בבאר היטב, נראה לי אם חבדו מכון להוציא בברכות תפלין וגם הוא מכון לצאת, ודשאי לענות קדיש או קדשה ואינו נראה, ודחל יוצא בברכות חבדו אינו צריך מאם מכון לעצמו, ובברכות עצמו אם פסק אפילו לאמן יחא שמה רבה חוזר ומברך ואינו יוצא בברכה ראשונה, ואם כן הוא גורם ברכה שאינה צריכה, ועין באר"י דכה שמוכת כדברינו, ועין בסיון קס"ו סעיף ו, במגן אברקם סעיף קטן יט ובש"י סעיף קטן ח שם באותו דבור, ועוד תמהה פסק הרוקח, עין שם. ואפילו הרוקח גופא מודה בענין תפלין, כמו שכתב הפרי מגדים שם. מפל זה נראה דאפילו כדעבד יש להחמיר בזה ולחזר ולברך, ואפילו אם חבדו גיטת כפר התפלין שלו בשעה שהוא מפסיק, ועל כל פנים לכתחלה בודאי אסור להפסיק בזה פירן שכתבו מוציא בברכות:

^(א) שותק ושומע. דהשתיקה פנייה ^(ב) לענין לצאת ידי חובה, אבל לא שמשב בהפסקה: יא ^(א) קדם שיקבר. הפסעם, ^(ב) פירן שברכת להניח חוזרת גם על של ראש כנ"ל בסעיף קטן לא, וכל שכן להמחבר לעיל בסעיף ה דסבירא לה דאינו מברך אלא אחת, על כן ימצט ההפסק בכל מה שייכל, והכריכה סביב הזרוע אינה מעקר הדין על כן טוב לאחזר אותה עד שיתיר של ראש. ובספר פננות האר"י ז"ל כותב שיהיה נוהג לברך השבעה כריכות סביב זרוע תחלה ואכל ^(א) לא השלש כריכות ששל האצבע, מפני שהוא סובר פירן דלכתחלה גם הכריכות הוא מצוה לפיכך אין זה הפסק, ^(ב) וכן המנהג בכמה מקומות. ועין בתשובת משכנות יעקב סימן כח, דעתו גם כן כמנהגנו לברך קדם על הזרוע להחזיק, דכלאו הכי לא מתקנים ואינו נקרא קשירה, עין שם. כתב בספר מצדני מלך, אם שמע קדיש וקדשה אחר שברך על של יד, ואם יברך לא יהיה לו פנאי להניח של ראש ולענות, יניח של ראש קדם הכריכות ^(א) אם יכול להדק במקצת שלא ימיש התפלה של יד ממקומו: ^(ב) שאסור וכו'. הינו, ^(ג) אפילו אם ירצה להוציא השל ראש והשל יד שניהן בשעה מן התיק, דכזה אין מצביר על המצות, אפילו הכי יש להזהר כי יש בזה טעם על פי הקבלה, כמו שכתב בבית יוסף, וכל שכן להניח השל יד מידו ולהתעסק בהוצאת השל ראש, מדינא אסור: ^(ד) מונחת. רוצה לומר, שתהיה מהדקת יפה על הזרוע, ואז מחר ^(א) אפילו קדם שיעשה השבעה כריכות. ואם אחר יכול להוציא ויתקן של ראש בעוד שכתבו מניח של יד, הפרי מגדים מתמיר וארצות התיים מקל, עין שם: ^(ב) מאה לא יתקן. רוצה לומר, ^(ג) אפילו אם בעת תקון השל ראש לא יניח השל יד גם כן מידו, אפילו הכי ^(א) בשמינית אחר כך השל ראש להניח השל יד הוי כמצביר על המצות:

שער הציון

י ^(א) פרי מגדים: ^(ב) מגן אברקם: ^(ג) פרי מגדים וארצות התיים: ^(ד) הורא"ש בקבלות סוטה: ^(ה) לביש ונחלה ע"י וקנן אברקם ואלה רבה ותי"א אדם ודרך התיים, דלא פשי: ^(א) מגן אברקם ודרך התיים וארצות התיים ועוד הרבה אחרונים, עין שם, דלא קבלה רבה: ^(ב) מגן ארצות התיים: ^(ג) מגן פ"ו: יא ^(א) פירן בשם הורא"ש: ^(ב) פרי מגדים: ^(ג) פרי מגדים: ^(ד) ארצות התיים: ^(ה) ארצות התיים: ^(ו) פרי מגדים: ^(ז) פרי מגדים: ^(ח) מגן אברקם:

לוח עמוד היומי: שבי"ק יח טח תשס"ב - יוס א בר סיון תשס"ב - יוס ב טז אייר תשס"ב - יוס ג ו אייר תשס"ב - יוס ד יב ניסן תשס"ב

ג סדר"כ בשם רבט הם.
ס הורא"ש והפסח.
ע רש"י סוף פרק ג
ד סוטה ורובט ונחלה ור"ן
הווספות. בבכרות.
פ סדר בשם הורא"ש.
צ תשובה הרי"י
קטניאל.